

Eugen Rusnák: „Ticho“ na ukrajinských frontoch, sankčná zaťatosť Litvy a „veštenie“ o novom britskom premiérovi

- CZ24 News | 13. července 2022

UKRAJINA/UK/EU/USA: Na ukrajinských frontoch je zjavne ticho pred búrkou. Média informujú o jednotlivých bojoch, ale ostreľovanie na celej frontovej línii pokračuje na oboch stranách. Ukrajinskí novinári včera informovali, že ruské jednotky útočili na Marjinku, v okolí Slavjanska a Krasnopolia a pripravovali útok smerom na Bachmut a Kramatorsk. Všetci analytici prizvukujú, že je to krátka pauza a onedlho intenzita bojov znova narastie.

Citovali článok v New York Times, autori ktorého priamo spájali rezignáciu ukrajinského veľvyslanca v Nemecku Melňyka s jeho výrokmi na obranu Stepana Banderu a tvrdeniami, že nebol zapojený do vražd Židov a Poliakov. Americký denník prizvukoval, že OUN /Organizácia ukrajinských nacionalistov/, vedená Banderom je „nacionalistická skupina, vyznávajúca fašistickú ideológiu, ktorá spolupracovala s nemeckými jednotkami, keď okupovali Ukrajinu, a niektoré z týchto síl prispeli k masovému zabíjaniu Poliakov a Židov.“

New York Times zároveň vysvetlil, že Bandera sa na tom osobne nezúčastnil, pretože už v roku 1941 bol zatknutý a uväznený v nemeckom koncentračnom tábore. „Ale v Nemecku, ktoré je hrdé na svoj záväzok uznať zločiny nacistov a zachovať pamiatku obetí holokaustu, je spochybňovanie tejto kapitoly v histórii červenou čiarou,“ citovali ukrajinskí novinári svojich amerických kolegov. Američania poukázali na to, že tvrdá kritika veľvyslanca Melňyka, ktorá sa ozvala z Nemecka, Izraela a Poľska, viedla Kyjev k tomu, aby sa dištancoval od veľvyslanca a neskôr oznámil jeho demisiu. „Hoci oficiálne Melňyk bol prepustený v rámci bežnej rotácie, ale nie kvôli Banderovi“, poznamenali ukrajinskí novinári.

Komentovali aj výsledky samitu G20. Podčiarkli, že ako sa očakávalo, „Veľká dvadsiatka“ sa vo vzťahu k ukrajinsko-ruskej vojne správala inak ako „Veľká sedmička.“ Citovali zástupcu Európskej únie Josepa Borrelu, ktorý bol sklamaný, že väčšina účastníkov G20 odmietla „pomenovať agresora“ v situácii okolo Ukrajiny. „Hlavným záverom je, že abstraktne sa každý zhoduje na potrebe chrániť zásady, ako je územná zvrchovanosť a nepoužívanie sily. Keď sa však začnú špecifiká, často to vyzerá inak. Krutou pravdou je, že národné záujmy často prevažujú nad všeobecným záväzkom k vyšším ideálom,“ citovali ukrajinské médiá Josepa Borrelu. Podotkli, že, podľa neho, sa mnohé krajiny nechcú postaviť na tú alebo inú stranu, pretože by to mohlo ohroziť ich geopolitické záujmy.

Ukrajinskí politológovia živo diskutovali aj na margo toho, kto sa stane novým britským premiérom po Borisovi Johnsonovi, ktorý veľa pomáhal Kyjevu a žiadal vojnu proti Rusku „do posledného Ukrajinca“. V Kyjeve z 10 kandidátov, ktorí sa pobijú o premiérske kreslo na Downing Street 10, zjavne fandia súčasnej ministerke zahraničia Liz Trussovej, ktorá podľa ukrajinských analytikov bude napredovať v šlapajach svojho predchodcu, určite bude pomáhať Ukrajine a možno sa bude snažiť poškodzovať Rusko ešte viac, ako to robil Boris Johnson. Je „favoritkou“ súčasnej vlády v Kyjeve.

„Ak Liz Trussová vyhrá voľby, stane sa predsedníčkou Konzervatívnej strany a bude zvolená za predsedu vlády, posnaží sa zabezpečiť, aby Ruská federácia prehrala vojnu s Ukrajinou. Samotná Trussová to podčiarkla v autorskom článku pre Telegraph. Okrem Ruska, Trussová považuje Čínu za výzvu na medzinárodnej scéne. V rámci domácej politiky má Trussová v úmysle zapojiť sa do hospodárskeho oživenia a znižovania daní,“ podčiarkli ukrajinskí analytici. Ostatných kandidátov do

funkcie premiéra spomenuli iba veľmi stručne.

S nadšením podčiarkli, že Litva ešte aj dodnes vzdoruje Bruselu a nechce zrušiť „dodatočné“ sankcie voči Rusku, aj keď vedenie Európskej únie tlačí na Vilnius a prizvukuje, že litovská vláda to preháňa a snaží sa utekať pred rušnom a uvalovať na Rusko rozsiahlejšie sankcie, ako sa na tom dohodli členské krajiny EÚ. Uviedli, že Litva rozšírila obmedzenia, týkajúce sa tranzitu tovaru do Kaliningradskej oblasti Ruska. Citovali litovský portál Verslo žinios s odkazom na informácie litovskej colnice.

„Litva zakázala prepravu cementu, dreva, priemyselných chemikálií s obsahom alkoholu a alkoholu z Ruska na svojom území z dôvodu nadobudnutia účinnosti nových európskych sankcií. Vedenie Kaliningradskej oblasti predtým informovalo, že pre Litvu pripravilo „odvetné opatrenia“, ktoré zakazovali pozemný tranzit do regiónu cez jeho územie. Podľa guvernéra regiónu Antona Alichanova, ak bude konflikt s Litvou pokračovať, môže Moskva úplne zakázať dovoz a vývoz akéhokoľvek tovaru cez pobaltské štáty do Ruska. Nemecko a Európska komisia navrhli zrušiť tranzitné obmedzenia, Litva však nesúhlasí,“ podotkli ukrajinskí novinári.

Informovali tiež, že v ruskými vojskami obsadenom Melitopoli došlo k atentátu na novú hlavu Melitopolského okresu Andreja Sigutu. Samotný Siguta nebol zavraždený a dokonca vyviazol bez zranení. Ochranka úradníka konala rýchlo a profesionálne: atentátnik bol na mieste zastrelený. Niektoré ukrajinské médiá prevzali videá ruských kolegov, na ktorých boli zverejnené zábery pokusu o atentát. Upriamili pozornosť divákov na mikroautobus, na ktorom bolo vyobrazené písmeno „Z“. Podobným spôsobom sa atentátnik snažil „zamaskovať“ svoje úmysly, vytvoriť dojem, že auto patrilo človeku, ktorý vítal príchod ruských vojsk do Melitopolu. Zámer mu však nevyšiel...

Ukrajinskí novinári informovali aj o zaujímavých „pohyboch“ ukrajinského a poľského prezidenta v deň 79 výročia „Volynského masakru“. Poľský prezident Andrzej Duda včera ubezpečil, že Poliaci sa nebudú mstiť Ukrajincom za masaker vo Volyni v roku 1943. *„Toto je historický fakt, nespochybniteľný, žiadna fikcia alebo príbeh, nie legenda, v ktorej je iba zrnko pravdy,“* podčiarkol poľský prezident.

Média pripomenuli, že 11. júla 1943 poľskí historici považujú za vrchol „Volynského masakru“. V ten deň bolo ukrajinskými ozbrojencami z nacionalistických jednotiek a fašistických trestaneckých bataliónov napadnutých, podľa rôznych odhadov, 98 až 167 osád, najmä vo Vladimír-Volynskom a Gorochovskom okrese Volynskej oblasti, kde žili občania prevažne poľskej, ale aj iných národností.

„Volynský masaker“ bol masovým zabíjaním poľského obyvateľstva jednotkami OUN-UPA v roku 1943. V Poľsku je oficiálne uznaný ako akt genocídy. Pikantériou /alebo historickým výsmechom?/ je, že práve včera, v deň 79. výročia „Volynského masakru“, ukrajinský prezident Volodymyr Zelenský predložil parlamentu návrh zákona o udelení osobitného postavenia Poliakom na Ukrajine. Inak ako fraškou sa toto „priateľské gesto“ nedá sa nazvať...

Večer ešte ukrajinskí analytici komentovali situáciu s kanadsko-nemecko-ruskou turbínou, určenou pre Severný potok-1. Informovali o tom, že ukrajinské ministerstvo zahraničia si pozvalo na koberec kanadského veľvyslanca na Ukrajinu a tvrdilo, že zrušenie sankcií voči „tejto konkrétnej turbíne“ znamená podkopávanie euroatlantickej spolupráce. Odpoveď z Berlínu a Ottawy je známa. Je klasická: nič osobné – iba biznis...

Autor: Eugen Rusnák

[ZDROJ](#)